

Publicerad 2018-11-12 15:14 av Julia Sixten

En vandring i det förflutna

Det känns som om han vandrat i hela sitt liv.

Det måste ha blivit flera tusentals mil.

Om han aldrig gått tillbaka skulle han varit långt här ifrån nu.

Men han är en hycklare.

Tror jämt att han skulle kunna vara så mycket bättre.

Längtan efter att vara någon annan är en gnagande hunger.

Han undrar vad hans förflutna skulle tänka om honom nu.

Om nu ett förflutet kan ha ett medvetande.

Om det ändå vore så skulle hans förflutna förklara hur naiv han är.

Det skulle säga åt honom att sluta tramsa.

Livet är inte bara rock n roll.

Tillslut måste man landa och bli vuxen.

Han tänker på sin lillasyster. Den lilla kotten.

Han önskar att han kunde få henne att förstå att allt kommer bli bättre.

Han önskar att han kunde berätta för henne att hon kommer ta sig ur det.

Men det är omöjligt.

För tonåren känns som ett jävla fängelse man måste fly från.

Om han aldrig vänt sig om hade han kanske befunnit sig på andra sidan jordklotet nu.

Men att vandra kanske inte innebär att aldrig vända sig om.

~~En vandring kanske måste innehålla återblickar, annars kanske det inte går att kalla en vandring.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Julia Sixten med Poeter.se id #47737 innehar upphovsrätten